

Big Sur

Af Jack Kerouac, 1962

Kerouac spiller selv hovedrollen i denne roman, hvor plottet er lidt utydeligt. Måske ville der være basis for en slags udviklingsroman inkl. alle de sædvanlige motiver såsom kærlighed, politik, familiære problemer osv., men det meste af udviklingen stoppes på grund af for simpel livsførelse, dvs. stofmisbrug og især druk.

Jack Duluoz, som hovedpersonen, jeg'et, hedder i romanen, tager et par gevaldige nedture, angiveligt som følge af al den opmærksomhed han har fået i offentligheden, med en form for kultstatus, hvor mange unge, vanvittige unge, oftest studerende, ikke lader ham i ro. Hvor intens druk skulle dulme og hjælpe med at kapere de ydre påvirkninger.

Han får af sin bedste ven, Cody, det velmente råd at tage ned til The Big Sur i en anden vens,, hytte ud til havet. Big Sur er et højdedrag ud til havet mellem 35-40 kilometer syd for Monterey ved Californiens vestkyst. Barsk og kuperet, stejle skrænter ud til havet og en dyb kløft umiddelbart nord for hytten, han skal falde til ro og samle sig i – og få skrevet.

Han vender allerede efter 3 uger tilbage til Frisco (San Francisco) til det pulserende byliv/restaurant-/barklima med fuld gang i den, da han er ved at blive vanvittig i ensomheden og roen. En enkel lungefuldst havluft i voldsomt vejr med hørme af jod sender ham tilbage fra velbalanceret tilstand til dyb rædsel for næsten alt.

Tilbage i storbyen inviterer han ad flere omgange venner, de fleste forfattere og deres kvinder – enkelte børn, ned til hytten. Fest, druk og samvær om deres fælles lidenskab, digtningen.

Man kan vælge at se Big Sur som en tilstand og god mad, kødelig kærlighed, venskaber som trøstende holdepunkter i et liv med rædsler: selvfornægtelse, selvopgivelse, selvbebrejdelse, voldsomme syner, delirium tremens.

Flere omdrejningspunkter, fx Cody's og Dave's, en anden god ven, konkurrence om at være den bedste chauffør, Dave den besindige og Cody den udfordrende bilist. Og fx vennernes, mænd som kvinder, næsten uendelige kærlighed til vores hovedperson, som han lukrerer på – med lige så stor og gengældt kærlighed. Og fx hans opofrende kærlighed til dyr nede ved hytten i ensomheden, der er blåskaderne, musen, det enlige fritgående æsel, edderkoppen i hjørnet. Og så er der rottegiften, som indehaveren har klar i hytten. Liv og død. Kommer et af dyrene til skade eller dør, bebrejder han sig selv og falder i dyb fortvivelse.

Jeg kommer til at tænke på John Steinbeck's trilogi med den lille flække ved Monterey, men som bæres af en tyk humor og indlevelse i det bedste i mennesker. I Big Sur er der ansatser til det samme. Men det hele forplumres i druk og desperation.

Historiens drive og rytme bestemmes af især den direkte tale og tankestreger i stedet for punktummer, korte flashback, mere eller mindre abrupte associationer. Det giver den samme rodede læseoplevelse, som Jack's liv opleves og beskrives. Jeg skal læse tilbage flere gange for at finde ud af, *hvem* der egentlig er i gang med at sige *hvad*. Bertolt Brecht ville nok kalde det en form for Verfremdungseffekt. Det kræver i hvert fald af mig, at jeg distancerer mig i min trang til at skabe overblik.

Bedømmelse: Mange stjerner ud af lige så mange.

Han var beatgenerationens navngiver. Født i 1920, død i 1969. Af følger efter druk og anden misbrug. Hans sidste blødning.